

[Arbejdsministeren]

der af kemikaliekontrollen har fået særlig tilladelse hertil, og af medhjælpere hos den pågældende.

Den nævnte tilladelse gives på nærmere fastsatte vilkår og er betinget af, at vedkommende har gennemgået et af miljøstyrelsen foranstaltet eller anerkendt giftkursus. Tilladelsen kan tilbagekaldes af kemikaliekontrollen.

Dette indebærer, at arbejde med meget giftige bekæmpelsesmidler eller giftige bekæmpelsesmidler, der anvendes ved koncentratssprøjtning eller højtrykssprøjtning, ikke må udføres, medmindre den pågældende har gennemgået et kursus i, hvordan arbejdet skal udføres, herunder hvilke personlige værnemidler, der skal anvendes under arbejdet.

Jeg kan henholde mig hertil, idet jeg henviser til, at der i forbindelse med tilladelse til anvendelse af visse bekæmpelsesmidler stilles krav om, at brugeren skal have gennemgået et særligt giftkursus.

Jeg kan tilføje, at jeg har anmodet direktoratet for arbejdstilsynet om at overveje, hvorvidt der herudover kan være behov for øget information og for uddannelses- og kursusaktiviteter i forbindelse med erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler.

Spm. nr. S 736

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (2/7 84) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»I fortsættelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 645 spørges, om ministeren agter at søge loven om lokalradioer ændret, således at det bliver tilladt lokalradioerne i den resterende del af forsøgsperioden at reklamefinansiere deres virksomhed?«

Begrundelse

I svaret til spørgeren bebudede ministeren, at udvalget, der følger forsøgene med lokalradio m.v., har besluttet at udarbejde retningslinjer, der indskærper og præciserer reglerne, omtale af varer, virksomheder m.v., der foretages i kommercielt øjemed.

Imidlertid udtalte ministeren næsten samtidig med, at svaret var afgivet, at efter hendes personlige opfattelse burde der kunne finde reklamefinansiering sted af lokalradi-

oer, da en del af disse ellers måtte lukke inden forsøgsperiodens ophør.

Rent bortset fra at dette problem måske kunne løses ved, at ministeren søgte en forøgelse af bevillingen til lokalradioerne, er det vigtigt at få opklaret, om det er den gældende lovs bestemmelser, som skal fortsætte med at være gyldig resten af forsøgsperioden, eller om ministeren vil søge at ændre disse bestemmelser, så forholdene for lokalradioerne ændres.

Svar (12/7 84):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Spørgsmål nr. S 645 drejede sig om overholdelsen af det forbud mod reklame, som er gældende for forsøgene med radio og fjernsyn i lokale områder. Jeg oplyste i svaret bl.a., at der indtil videre ikke for lokalradio- og -TV-udvalget forelå nogen dokumentation for overtrædelser af dette forbud, og at udvalget i den nærmeste fremtid ville udsende retningslinjer for forsøgene, som præciserer forbuddets rækkevidde.

Loven om radio- og fjernsynsvirksomhed – lov nr. 421 af 15. juni 1973, som ændret ved lov nr. 249 af 27. maj 1981 – indeholder i § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, en bemyndigelse for kulturministeren til at give forsøgstilladelser. Under behandlingen af forslaget til ændringsloven tilkendegav den daværende minister i et svar til kulturudvalget, som er optrykt sammen med udvalgets betænkning over forslaget, følgende: »Der vil som i den forrige forsøgsperiode ikke blive tale om at tillade hel eller delvis finansiering via reklame.« (Folketingstidende 1980–81, tillæg B, sp. 840). Denne tilkendegivelse har været bestemmende ved tilrettelæggelsen af forsøgsordningen.

Fastlæggelsen af KODAs satser for nærradioers brug af beskyttet musik i perioden 1. januar 1984–31. marts 1986 på et højere niveau end i perioden 1. april–31. december 1983 påregnes at indebære en væsentlig belastning af en del af forsøgenes økonomi. Jeg har på denne baggrund gjort gældende, at dette efter min mening kunne aktualisere spørgsmålet om at give forsøgene mulighed for at skaffe sig reklameindtægter. Samtidig har jeg oplyst, at jeg vil overveje at tage initi-